

Un Răspuns la Apelul lansat de
doamna Lazara Popescu, lider al
Liguei sindicalelor din industria minoră Cetenia.

Om citit și recitit Apelul publicat de
dvs. în ziarul "Libertatea" (29 oct. a.c.) în
legătură cu implicarea ^{minerilor în} ~~revent muncii~~ din
13-15 iunie.

Heu nesci ut mutabilitatea, discernămintul
și comportamentul socio-moral al minerilor
- al căror punct de cunoscere și act - nu pun
în discuție nici una din informațiile și mo-
tivările pe care v-ați construit argumen-
tarea în ceea ce-i privește. Regret doar
faptul că nu ați avut nici o informație
sau opinie inedită, față de alte versiuni
pe aceeași temă.

Fiecare om, că și dvs., are o "biografie",
o personalitate, o conduită civică, în ale
căror fibre se împletesc anumiți determinanți
și resorturi intime, care tin de operațiunea
la un popor, de moștenirea și educația din
familie, de instruire, de concepția filozofică,
de caracter, de profesie, de cruzime-morală,
etc. etc. Eu sînt româna, "bucuresteană"
(dintr-un sat moldovenesc), pedagogă, profesor
și istoric de profesie, precum și de propria mi-
eliberare de constrîngere de către Revoluția
din decembrie '89 în ale cărei idealuri și
perspectivă cred.

Om înțelept și, mi-e onor "profesia"
cu creionul în mînă, aruncînd, ascuțind,
asultînd, citind, scriind, despre
redobîndirea democrației pe meleagu-
rile țării mele.

Discuțiunea la "Apel" va apare în
ziarul "Opus" (care, momentan, se găsește
în situație dificilă cu licența, din care
cauza i s-a interzis apariția)

Într-o viață de om, se întâmplă rar
ca istoricul să aibă pransa de a fi martor
la un eveniment crucial, încât își părăsește
și el „mîna” tradițională - arhiva, biblio-
teca și masa de scris - devenind cel puțin
„cronicar temporar.” Spun „cel puțin” deoarece
ca om, ca cetățean, ca intelectual, cu opinii
bazate pe un anumit discernămint socio-po-
litic, el se implică, adesea, în evenimente,
devenind militant pentru o cauză, pentru
o idee, pentru un desiderat.

... Sînt și eu, cu toată modestia, o
„martoră” a evenimentelor din București,
care au început să prindă un nume, un
genie politic sau coloristic: Bolșevizmul,
28/29 ianuarie, 18/19 februarie, mitinguri
electorale, demonstrații „pro” sau „contra”
Proclamații de la Timșoara, manifestată
pentru independența de război, ș.a., ș.a.,
culminând cu mitingul-maraton din
Piața Universității, încheiat cu opiniile
exprimate la balconul „clădirii”, în al
cărui spirit și scop democratic am crezut
și mai cred, în perioada tragicului epilog
din 13-15 iunie.

Drs. dați un diagnostic drastic
„pacientului” asupra căruia, ca „medici”,
am acționat mîneru (chemati sau din
proprie inițiativă), atunci fiind purceduți
la „disecția” sa și a provocat „scutur-
ătură” din capitala celor zile.
Spuneți (sublinierile ^{se pot auzi} me aparțin):
« După cum toti știm în cele trei luni
premergătoare zilelor de 13-14-15

atmosfera din țară era extrem de tensionată datorită manifestărilor din Piața Universității din București [despre Timișoara, Brașov, Golești, Constanța, Craiova, Iași, Piatra Neamț, Brăila, Buzău nu ați auzit nimic?] care prin prelungirea secerii lor nu numai că au creat un precedent în istoria contemporană a lumii [Nu credeți că „precedentul” a fost creat în decembrie '89? n-ați auzit nimic despre demonstrația și masacrul din Piața Tiananmen din China? Nici de mitingul din Sofia, soldat cu dialog și sancționarea minciunii?] dar au făcut să crească melancolia și tensiunea în ~~toată~~ întreaga țară, mai ales că s-au creat premizele apariției în această zonă a unor fenomene medocrite, unele cu caracter antisocial și altele care din punct de vedere politic nu aveau nimic comun cu actul democratic de a manifesta și de a fi în opoziție [?!] /.../ În după-amiaza zilei de 13 iunie prin difuzarea de către Televiziunea Română a scenele de violență petrecute, am fost siguri (ca toată țara de altfel) că Guvernul și stabilitatea țării sunt în pericol. Dar mimarii, oameni care recomandă a discurile părinților, stiu mai bine decât oricine [?!] să aduc mece pericolul și reacționează spontan [?!] pentru a salva ce este de salvat »

Lăsând la o parte figura care le-o au-
ceți propunându-i ~~ca~~ ca pe niște ființe ~~primare~~
primare, cu reacții de „intuiție” valabile
pentru catastrofele naturale, dar care nu mo-
le reacțiază nu discernă mișcări politice sau etice,
amîi îngădui să vă întreb pe dumneavoastră,
ingenera Lazara Popescu dacă purtător de cuvînt
al sindicatelor muncitorilor ca intelectual și cetățean
aveau sensibilizat de ceună politică și evolu-
tuile post-revoluționare din țară și capitală:

- V-ați implicat direct sau ați avut curiozitate
să veniți în București în lunile de multăose
ale acestui an? Când? Unde? Ce ați văzut?
Ce ați cuprins? Ce ați înțeles? Ce ați relatat,
după: muncitorilor cîteni în mijlocul cărora
trați și muncăți?

- După contradicțiile transmise ale T.V.R.
(calitatea și cum au fost) ați avut
curiozitatea sau „sfînta minie”, de a
veni într-un „liber” de săptămîni, la
București, în Piața „golanilor”?
Cînd? Ce ați văzut? Pe cine ați vădit
redînd, în direct? Altfel ați privit
un film despre Revoluția română, privit
pe fidul arhitecturii? Cum arătau și ce
leziuni erau dau „golani”? Ați discutet
cu vreunul? Poate cu vreun glosist cel
francez? Le ați cunoscut deșideratele?
Ce le ați relatet sindicaliștilor
munciri, la întîlnire la Targu Jiu
sau Rovinari?

- Ca lider sindical, ca cetățean
„de line” sau „indignant” de tulbur
area „liniștii”, dvs personal

V-ați alăturat celor trei „spontane
reviri” a minerilor în București?

bînd? Și ce-ați văzut? Și ce i-ați spătuit?

- Concret, ați fost în București pe 14-15 iunie
să-i vedeți pe mineri nu scormonind
adîncurile pămîntului, ci „mînuind”
unelte asupra „golurilor”, a studenti-
lor, a intelectualilor cu adresa, a
populației, a ligurilor, a ~~institutiilor~~ de
învățămînt, a redacțiilor, a sediilor
de partid?

- Ați văzut cu ochii dvs. „excesele” pe care
le accordește, dar pe care considerați că
nu trebuie să le „justificați” și nici nu
trebuie să cesați prestația opiniei publice
sau mitarea?

- În cele aproape patru luni de „tăcere”
(includeți în „tăcere” și interviul dvs. la
T.V? și atîtea declarații și repetații în
opiniile ale minerilor implicați?), ați
suportat marea muncă documentară responsa-
bile? Ați vizionat filmele Revoluției?
vreu casetă cu epistole din „Golania”?
vreu reportaj cu scene din timpul
„mineriei de lei”? Ați recunoscut, printre
minerii dezlanțuți „excesiv” ostaci din
sindicatul dvs? Ați recomandat organelor
în drept? V-ați desolidarizat de faptele
lor? Ați citit mărturiile opoziției
în presă din gura victimelor?
Ați asistat la vreun proces în care
sunt judecați reînovați de „lovitură
de stat” din 18 februarie sau din
13 iunie?

Vă înțeleg mîhnirea și ~~revolta~~ ^{exasperarea} față de atmosfera creată în jurul minerilor, a României chiar, ca ecou al evenimentelor produse. Cu atât mai mult cu cît, o mîhnire și exasperare și mai mare a planat asupra pasniciei manifestată - maraton din Piața Universității, în lunile despre care am vorbit, care a fost calomniată, răstălmăcită, deformată și coruptă cu diversuni din cele mai suspecte și agresive.

Legea lui Dumnezeu nu patru! - studenții ^{a)} revoluției, din ~~rețeaua~~ ^{ad} baricadelor din 46-22 decembrie, intelectuali dizidenți, personalități de cîtă credință democratică, au fost ~~trădă~~ (și mai sînt) tinta calomniilor și etichetărilor de cea mai comunistă inspirație: „trădător de țară”, „fasciști”, „legionari”, „destabilizatori” etc. etc.

Ca istoric, pentru aere rețel și local minerilor în lupta pentru dreptate socială și emancipare politică nu se reduce la „interventile” lor în Bucureștiul anul 1990, consider că li s-ar face o mare nedreptate alăturiindu-li-se doar sarea de a scoate carbune! Din acest punct de vedere, opiniile din istoriografice privind acest popor și pe minerii săi le consider la cunare, marcate de interpretări dogmatice - comuniste (de care, în mare parte, istoricii se fac vinovați) și nu ar trebui puse în discuție, dacă ar reprezenta opinii „personale” (nici noi nu știm prea multe adevăruri despre istoria Cupei).

Fără să punem la îndrăglă sinceritatea
 dvs. în gâturi-ne să vă contestăm conștiința
 în materie de istorie românească,
 privind câteva din esențialele ei componente
 : dictatura comunistă din România;
 evenimente Revoluției din decembrie; democrație
 și pluralism politic; drepturile omului;
 libertatea de exprimare a opiniei;
 adevărul, ca axioma a conduitei moral-
 politice; rolul judecătorești în societatea
 democratică de drept; unitatea națională
 în diversitate de opinii politice ș.a.

Nu mai în lumina acestor concepte,
nu putem atribui minciunilor și rănirilor
lor lor :

1. Indiferență sau apoliticism față de sorta
 evoluției democratice a societății românești,
 propunându-le doar lozincă « la muncă! »
2. Scuză de a afla adevărul istoric doar
 despre greșelile din 1929, dar nu și despre
 realitatea lor în cei 45 de ani de dictatură
 comunistă, mai ales privind înapoi
 greșelile lor din 1978.
3. Adjudicarea unui rol pozitiv, prin
 înființarea institutelor de drept - poliția
 sau, în cazuri excepționale, armata - pentru
 a asigura ordinea publică în capitală.
4. Dezinteresul față de adevărul privind
 evenimentele din 13-14-15 iunie în
 care s-au autoimplicat.
5. Părea că narativă de alina
 în alți Români este (cum afirmati
 dvs!) « inversarea românilor

„În Lăsa și a unora din străinătate”,
 părere modestă din arsenalul propa-
 gandistic folosit de regimurile totalitare
 defuncte (cu vială încă în Cuba și alte
~~partea~~ nedeliberate).

6. Ideea că se simt jigniți, în demnită-
 lor publică și profesională ~~(ca și înainte)~~
 (pentru prima dată când se aruncă
 cu pietre și morci în aer) - afirmă că
 pentru că „minoritatea” aceea din Piața
 Colanilor, „minoritatea” aceea reprezentând
 partidele de opoziție, „minoritatea” aceea
 care luptă pentru o televiziune independentă,
 „minoritatea” aceea salomniată, umilită,
 bâlbâtă, dărește adevărul despre...

7. Pretenția că nu pot intra în abatoare,
 nu pot merge cărbuni dacă în București
 sau la Timișoara, sau în altă localitate
 se luptă munca ce o desfășoară fiecare,
 sunt oameni care - printr-un drept cucerit
 de Revoluție și garantat de legile
 democratice - luptă pentru recunoașterea
 unor drepturi și libertăți, inclusiv aceea
 de a manifesta, scandând lozinci
 adusate organelor puterii.

... Alfel, cum bine spuneți, cu locuștii
 de la evenimentele care au provocat
 scenele halucinante din iunie. Piața Univer-
 sității, cu „golani” ei, a fost „aurătată”.
 Mierii cu „liniștea” dorită? Ce vor, oare
 alți „sindicaliști”? Ce este cu alții a gra-
 be voiau sekrii din București, cu coloana
 lor de mărișni maste-dorți? Dar
 constructorii? dar marinarii? dar țărani?

-9-
dar medici? dar profesori? dar mili-
tarii? dar, pur și simplu, cetățeni de
la cozi, din piață, de pe stradă?

Sigur că vor și caldura și hrănirea. Și
stiu că aceasta depinde, în bună măsură,
de producția muncăscă.

~~Uitându-se~~ Că iertare numeriloș, pentru
sugura încheiere care le-o adresez lor:
acceptați, fără strângere de inimă, rolul
de sperietoare la care s-ați îndemnat
că aspirați, rolul de pantaj economic prin
necesitate reală de supraviețuire a omului,
dipt unică condiție a liniștii noastre
din mină? Simțul acela „muncă”,
(despre care am auzit lidera dvs) ~~nu va~~
~~transmitem~~ ~~transmitem~~ ~~transmitem~~ ~~transmitem~~ ~~transmitem~~
transmitem și „sălietă-Logica” al
Revoluției?

Te repet și închei cu el:
„libertate ~~libertate~~ ~~libertate~~ ¹⁶⁶
de înțelegere, dăruirea